

γράφει ο Γ.Μ.

Η αρχή έγινε με τη **δημόσια τοποθέτηση του Γαβριήλ Σακελλαρίδη**, στον ANTI το πρωί της Τρίτης.

Ο υποψήφιος δήμαρχος με την «Ανοιχτή Πόλη» του ΣΥΡΙΖΑ **κάλεσε του ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής «να αλλάξουν γνώμη** και να δουν με ποιο τρόπο θα μπορέσουν να διοχετεύσουν την διαμαρτυρία τους για την κατάσταση που βιώνουν».

“Αρχίσαμε να σταθμίζουμε την ποιότητα της ψήφου;”, αναρωτήθηκε και η υποψήφια περιφερειάρχης **Ρένα Δούρου**, όταν ρωτήθηκε αν θέλει ψήφους από τη Χρυσή Αυγή.

Οι **ενστάσεις** που μπορεί να εγείρει κανείς για το κάλεσμα των Σακελλαρίδη/ Δούρου είναι πολλές. Κατ’ αρχάς, μετά από τις αποκαλύψεις για τη φύση και τη δράση της Χρυσής Αυγής, που ακολούθησαν τη δολοφονία Φύσσα, δεν μπορεί να υπάρχει πια ούτε ένας που να ισχυρίζεται ότι **«δεν γνώριζε»** τι είναι η Χρυσή Αυγή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτομάτως όλοι οι ψηφοφόροι του νεοναζιστικού μορφώματος είναι ναζί. **Είναι όμως εν πολλοίς εκφασιστικοποιημένοι**, και η αναστροφή της κατάστασης αυτής απαιτεί μαζική πολιτική και ιδεολογική δουλειά στις γειτονιές και τους χώρους εργασίας, ταξική αλληλεγγύη και ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος σε κατεύθυνση ρήξης και ανατροπής.

Εξάλλου, δεν ήταν σύσσωμος ο πληθυσμός της ναζιστικής Γερμανίας, ούτε καν τα μέλη του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, που έβαλαν το χέρι τους στην εξαπόλυση των αερίων στο Άουσβιτς. Όμως αυτό δεν τους απαλλάσσει από την **ιστορική και πολιτική τους ευθύνη**.

Σε κάθε περίπτωση, ο τρόπος που ο Γ. Σακελλαρίδης κάλεσε τους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής να στηρίξουν ΣΥΡΙΖΑ **«αθρώνει», έστω και άθελά του**, την οργάνωση του Ν. Μιχαλολιάκου, εξομοιώνοντας τη νεοναζιστική συμμορία με τα υπόλοιπα κόμματα, αφήνοντας να διαφανεί ότι με την ίδια ευκολία που κάποιος θα μπορούσε να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει Χρυσή Αυγή.

Το πράγμα χειροτερεύει όμως με την... **απάντηση της Χρυσής Αυγής**.

Η νεοναζί έβαλαν μπροστά τον «θεωρητικό» τους, **Χρήστο Γουδή υποψήφιο με τον κασιδιάρη για το Δήμο της Αθήνας**, ο οποίος στο παρελθόν είχε διατελέσει και εκπρόσωπος τύπου του ΛΑΟΣ, και με μία μακροσκελή ανοιχτή επιστολή προς τον Γ. Σακελλαρίδη ζητά από το ΣΥΡΙΖΑ «ποτέ να μη δυναμιτίζουμε τις γέφυρες», επικοινωνιάς προφανώς.

Το «**ζουμί**» της επιστολής Γούδη, που αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα της Χρυσής Αυγής, είναι η ακόλουθη παράγραφος:

...το παρόνταξή τη μεσοταξή των λαών, τη μεσοταξή που τον τον έσπασε, την αντιπροσώπευσε, άρα οργανωμένα κόμματα και συντεπώς μεγάλα κεφάλαια... Χρειάζεται για τον δια λόγο ερημιάς, άρα μεγάλα κεφάλαια... Χρειάζεται εκλογική οργάνωση κάθε φορά και εκλογικούς αγώνες, άρα χρήματα... Από την άλλη μεριά ο καπιταλισμός, για να ασπασωθεί τα κεφάλαια στα χέρια εκείνων που τον εκπροσωπούν και να κινή όλο τον κόσμο σκόλαβους του – με σκόλαβους που να νομίζουν πως είναι ελεύθεροι – έχει ανάγκη της ελεύθερης οικονομίας... Άλλα ο καπιταλισμός τα αναζητεί τυραννίες... Από τη μια μεριά Αγγλία, Γαλλία, Αμερική (καπιταλισμός) από την άλλη Γερμανία, Ρωσία, Ιταλία (δευθυνομένη οικονομία)...

Αυτά, μπροστά στα σταυροδρόμια κρίσιμων αποφάσεων... Κι αυτό διότι η δική μας τακτική Δημοκρατία αρνείται να αυτοκαθαρεί, έτσι ώστε τα σκληρά κοινωνικά μέτρα που είναι αναγκασμένη να πάρει, για την έξοδο μας από την Κρίση, να γίνουν αποδεκτά από έναν λαό που χειμάζεται και που θεωρεί ότι... ζήτησ μέτρα σε ένα συντερο παρακμής, διαθωβός και συνδιαλλαγής των ταγών της... δουλεύεται και χλευάζεται από αυτούς

Είπατε αυτά που θεωρού ότι μας ενώνουν, δεδομένου μάλιστα ότι ούτε εσείς είστε κομμουνιστές, ούτε εμείς είμαστε φασίστες... Είστε περισσότερο διεθνιστές και λιγότερο εθνικιστές απ' ό τι εμείς, μέχρις εδώ όμως... Η καταχρηστική λεκτική ερημνεία των όρων δεν κάνει καλό σε κανένα μας, όθεν καταστάσεις και προκαλεί συναισθηματικές φορτίσεις, που δυστυχώς οδήγησαν πρόσφατα σε τραγικά και μη αναστρέψιμα περιστατικά, για όλα εκείνα τα παιδιά που έχασαν άδικα τη ζωή τους...

Είγυρα υπάρχουν και αυτά που μας χωρίζουν... Το μεταναστευτικό, συνυφασμένο με το οργανωμένο δουλεμπόριο και παραεμπόριο, αλλά και την φεμινιστικότητα στην πόλη των Αθηνών, όπως και ο τρόπος αντιμετώπισής τους, είναι το μείζον... Δεν ξεκίνησε από την Αριστερά... Κάποιοι επεδίωκαν φθηνά εργατικά χέρια και ανακόλουθα την υποβάθμιση του Έλληνα εργάτη, και ως προς την δυνατότητα εύρεσης εργασίας και ως προς την εκμηδένιση των ημερομισθίων του... Αυτά είναι πλέον γνωστά και πρώτος τα κατήγγειλε ο Μαρξ στο «Κεφάλαιο»... Θα περίμενα να γίνονται αποδεκτά και από την Αριστερά... Η έννοια του συμπαγούς ελληνικού έθνους και της ανάγκης προστασίας της πατρίδας μας είναι το δεύτερο... Δεν νομίζω όμως ότι υπάρχουν Έλληνες που δεν αγαπούν την πατρίδα τους... βιαστρο οι νέοι άνθρωποι όπως εσύ... Η προμήη Κρατική, ο οποίος πρόβαλε βόμβα και εννοούσε και συστηματικά την έννοια της «πατρίδας»... αποκομμένη από την έννοια της «πατρίδας», με βρισκό καθώς αντίθετο και... προσωπικά τουλάχιστον, δεν θα επιμύουσα να τον δω να υποστηρίζει από τους εθνικιστές στον δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών...

«Είπα αυτά που θεωρώ ότι μας ενώνουν, δεδομένου μάλιστα ότι ούτε εσείς είστε κομμουνιστές, ούτε εμείς είμαστε φασίστες. Είστε περισσότερο διεθνιστές και λιγότερο εθνικιστές απ' ό τι εμείς, μέχρις εδώ όμως. Η καταχρηστική λεκτική ερμηνεία των όρων δεν κάνει καλό σε κανένα μας, οξύνει καταστάσεις και προκαλεί συναισθηματικές φορτίσεις, που δυστυχώς οδήγησαν πρόσφατα σε τραγικά και μη αναστρέψιμα περιστατικά, για όλα εκείνα τα παιδιά που έχασαν άδικα τη ζωή τους.»

Ο Γούδης προτείνει **σιωπηλή «ανακωχή»** με τον ΣΥΡΙΖΑ, σε περίπτωση ιδίως που το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης πάρει τον δήμο της Αθήνας.

Ο όρος που θέτει, εμμέσως πλην σαφώς, ο χρυσαυγίτης Γουδής είναι μία ενδεχόμενη δημαρχεία Σακελλαρίδη να αφήσει «χώρο» στους χρυσαυγίτες **να διαχειριστούν το μεταναστευτικό**, καθώς, όπως είναι γνωστό, από αυτή την «ενασχόληση» κερδίζει η Χ.Α. μεγάλο μέρος των ψήφων της.

Αν σε αυτό υπάρξει «συμφωνία», φαίνεται να **υπονοεί** ότι θα κατευθυνθεί και μέρος των ψήφων της Χρυσής Αυγής προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μάλιστα το «αίτημα» αυτό το ντύνει με διάφορα «μαρξιστικά» επιχειρήματα:

«Σίγουρα υπάρχουν και αυτά που μας χωρίζουν. Το μεταναστευτικό, συνυφασμένο με το οργανωμένο δουλεμπόριο και παραεμπόριο, αλλά και την εγκληματικότητα στην πόλη των Αθηνών, όπως και ο τρόπος αντιμετώπισής τους, είναι το μείζον. Δεν ξεκίνησε από την Αριστερά. Κάποιοι επεδίωκαν φθηνά εργατικά χέρια και συνακόλουθα την υποβάθμιση του Έλληνα εργάτη, και ως προς την δυνατότητα εύρεσης εργασίας και ως προς την εκμηδένιση των ημερομισθίων του. Αυτά είναι πλέον γνωστά, και πρώτος τα κατήγγειλε ο Μαρξ στο «Κεφάλαιο». Θα περίμενα να γίνονται αποδεκτά και από την Αριστερά.»

Στο ήδη άσχημο κλίμα «ήρθε κι έδεσε» με μία **ασυνήθιστη ανάρτηση** από τον υποψήφιο ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, **Δημήτρη Παπαδημούλη**.

Ασυνήθιστη όχι λόγω του περιεχομένου (για τους συνηθισμένους ύμνους στην «ΕΕ των λαών» επρόκειτο), αλλά λόγω του ότι εστάλη προς ανάρτηση στην φιλοχρυσουαυγίτικη μιλιταριστική ιστοσελίδα **defencenet.gr**.

Η οποία μάλιστα «έπλεξε το εγκώμιο του υποψήφιου ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ:

«Ο Δημήτρης Παπαδημούλης, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι πριν λίγες εβδομάδες, όταν και παραιτήθηκε από την ελληνική Βουλή για να διεκδικήσει την ψήφο των πολιτών προκειμένου να εκπροσωπήσει την Ελλάδα στο Ευρωκοινοβούλιο, σίγουρα δεν ανήκει στην γενιά των “ανεπάγγελτων πολιτικών” που η σχέση τους με την εργασία είναι καθαρά θεωρητική.»

Η κακόφημη «**Ομάδα Αλήθειας**» της **ΝΔ** δεν άργησε να εντοπίσει το άρθρο, και δημιουργήθηκε «θόρυβος» στα social media, με τον διευθυντή του Γραφείου Τύπου του Αντώνη Σαμαρά, κολλητού του

Μπαλτάκου, για να μην ξεχνιόμαστε, να κατηγορεί τον Δημι

Σε κάθε περίπτωση όμως είναι το λιγότερο προβληματικό υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να αναρτά άρθρο του σε τέτοιας πολιτικής απεύθυνσης μέσο.

Ο ίδιος ο κ. Παπαδημούλης παραδέχτηκε το λάθος του και το απέδωσε σε αυθαίρετη απόφαση συνεργάτη του. Ωστόσο, ο ίδιος ο Δ. Παπαδημούλης είχε «διαφημίσει» το άρθρο του στο defencenet, με προσωπικό του tweet.

Ακόμα και σε λάθος συνεργάτη του να οφείλεται, όμως, η πολιτική ευθύνη βαρύνει τον ίδιο τον κ. Παπαδημούλη. Χωρίς να θέλουμε να κάνουμε κανέναν παραλληλισμό, ας μη ξεχνάμε ότι και η κυβέρνηση είχε αποδώσει σε «προσωπική επιλογή» τις συνομιλίες του Μπαλτάκου με τον Κασιδιάρη. Και σε κάθε περίπτωση, ένα κόμμα που φιλοδοξεί μέσα στο επόμενο διάστημα να γίνει κυβέρνηση πρέπει να μπορεί να ελέγχει τους συνεργάτες των στελεχών του.

Όλα τα παραπάνω δημιουργούν εύλογα ερωτήματα για τον τρόπο με τον οποίο πορεύεται προς το **δεύτερο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών** (και στο βάθος προς την κυβερνητική διαχείριση) το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Μπορεί κάποιος να προσάψει πολλά στο ΣΥΡΙΖΑ, που πια από την άποψη της **οικονομικής πολιτικής** που έχει εξαγγείλει δεν διαφέρει σε παρά μόνο στο «περιτύλιγμα» από τη ΝΔ. Ωστόσο είχε **ξεκάθαρη αντιεθνικιστική και αντιφασιστική στάση**. Η οποία είχε αρχίσει να θολώνει ήδη από τις υποψηφιότητες Καρυπίδη και Νικολόπουλου.

Οι τελευταίες εξελίξεις όμως δείχνουν ότι θολώνει πολύ. Τόσο πολύ που κινδυνεύει να μαυρίσει...